

ברמה

עלון למידע - קיבוץ רמת יוחנן

צילמה: קרן שחר

גיליון 1914

לקבלת עותק מודפס או דיגיטלי של עלון "ברמה" אנא פנו במייל barama2@kry.co.il

עריכה, הקלדה, שכפול ועיצוב:
זוהר מור
zohar@zmor.co.il

הגהה: אודי פלד

תוכן המודעות המתפרסמות בעלון הינו באחריות הכותבים בלבד, העלון הינו הפלטפורמה להצגתן בלבד.

קרדיטים:
צילום שער: קרן שחר
טליה גלוסקא

משולחן העורכת

קוראי 'ברמה' היקרים. הפעם הבמה כאן היא שלכם, והפינה הזו נמסרת למי שמוכנים לשתף מהווי הקיבוץ, או לבטא ולשתף חוויות, מחשבות, רגשות, ואפילו הערות וביקורת - בכל תחום. אני מזמינה אתכם לפנות אלי ונעשה ביחד לגיוון עלון קיבוצנו. קריאה נעימה, זוהר

שיירה של פרטים / קרן שחר

בואו נשכח מהכל-
מהקניונים, ממגרשי המשחקים
בואו נשכח מאופניים, מקלאב-קארים
בואו נשכח מערוצי הילדים, מהסמארטפונים
בואו נשכח לפעמים מכל המסכים.
בואו...
בואו נרד עם שתי רגליים לקרקע - לחול, לאדמה, לאבנים
בואו נפרוש שתי ידיים להרגיש - גזע, ענף. בואו נרגיש את העלים
בואו... בואו נרד עם העיניים להביט - על השמיים, על הירח ועל השמש
בואו נביט על הדשא, על ממטרה, על כל מה שנראה לנו "רגיל" וכל כך שגרתית
בואו נביט על שיירת נמלים - בואו נתבונן ונרד לשכבות, לפרטים:
לאן הן הולכות, מה הן בדיוק עושות.
כמו כולנו - גם אנחנו שיירה שמורכבת מפרטים, נראים "רגילים" אבל כל כך שונים.
בואו... בואו נסתכל על הטבע על ה"מובן מאליו" שלפעמים אנחנו מזניחים, דורכים, רומסים ולרגע שוכחים...
שוכחים שקיים עולם שלם סביבנו -
שנע על ציר מקביל
שהולך
שזוחל
שעף
עולם שלם שמייחל שמישהו יעצור
שמישהו יביט.

ישיבת המזכירות – ועד ההנהלה - 2020-13 – פרוטוקול

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן

תאריך הישיבה: 7.06.2020

מספר חברי ועד ההנהלה: 13

שמות המשתתפים: ארנון רוזמרון, עידו שלם, שחר בראב, יגאל אופק, שחר שטייף, ישראל עוזרי, אמן צ'ולה, עמית זית, מירב כרמון, תמיר חורש, אופיר שהם, חלי יבור, שלומי עזרן.

משקיף: מיכאל שגיא

סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבה 12-2020

החלטה: פרוטוקול הישיבה אושר פה אחד.

2. ברק ברמן – המשך חברותו בקיבוץ: (מוזמנים: ברק ברמן, עו"ד איתן ענבר, עו"ד עומר כהן)

רקע: ברק חזר מסטטוס של חבר בחופשה, לסטטוס של חבר, ב 1.7.2019, לאחר כעשר שנות חופשה.

הקבלה חזרה למעמד חבר התקיימה באופן חריג ומלפנים משורת הדין:

א. לאחר חופשה ארוכה מאוד (עפ"י החלטות הקיבוץ ונוהגיו משך חופשה הינו שנה ומתארך, עפ"י צורך, לכדי 3 שנים בדרך כלל).

ב. ברק חזר ללא משפחתו ואף סרב לנקוב בתאריך יעד למעבר המשפחה לקיבוץ.

ג. גם ברק עצמו לא עבר לקיבוץ בפועל.

המצב שמתקיים מאז חזרתו לחברות הוא שבהיבט התקציבי אמנם מתקיימים יחסי חבר – קיבוץ, כלומר: ברק מעביר את משכורתו לקיבוץ ומקבל תקציב על פי כל הפרמטרים. קיבל דירה העונה לצרכיו הנוכחיים, עם הבטחה שכאשר תעבור משפחתו לקיבוץ – יקבלו דירה העונה לצרכיהם, על פי התור ויכולות הקיבוץ.

בכל היבט אחר, לבד מההיבט התקציבי – לא מתקיימים בפועל יחסי חבר – קיבוץ: ברק אינו גר כאן, משפחתו אינה גרה כאן, ילדיו אינם מתחנכים כאן. בנוסף לאמור ולמרות פניות רבות מאוד – ברק לא הסדיר עד כה את נושא החסכון הפנסיוני, שהוא תנאי סף, שבד"כ מתקיים לפני החזרה לחברות. ברק ועו"ד ענבר: ביקשו להבהיר כי בראייתו של ברק, לא מדובר בחופשה כיוון שברק גורש מהקיבוץ. הבהירו כי הקיבוץ נושא באחריות לעובדה שדנה לא מוכנה לחיות בקיבוץ וכי הם מצפים ליותר גמישות ולצעדים אקטיביים מצד הקיבוץ לקרב את משפחתו של ברק. ברק טען כי ההנהלה הקיימת נהגה בו חוסר הגינות. בנוסף – נטען כי הדירה שניתנה לברק לא מאפשרת מעבר המשפחה בפועל וכי ברק לא מקבל את מלוא התקציבים. ברק הבהיר כי החברות בקיבוץ חשובה לו מאוד וזהו ביתו.

חברים העירו:

א. הקיבוץ אינו יכול לקחת אחריות על ההתנהלות המשפחתית. ברק ודנה צריכים לקבל החלטה

משפחתית, אם כוונתם לחיות כמשפחה בקיבוץ.

ב. נושא חופשתו של ברק עלה במזכירות פעמים רבות בעבר וההחלטות שהתקבלו היו רגישות ומכילות מאוד.

החלטה:

א. חברי הקיבוץ נדרשים לקבוע את מרכז חייהם בקיבוץ כחלק בלתי נפרד מאורחות החיים בקיבוץ.

ב. במקרה של ברק, הסכים הקיבוץ, לפני משורת הדין לחזור ולהאריך את החופשה המיוחדת לתקופה של 10 שנים בשל הנסיבות להן טען ברק ובקשתו להאריכה.

ג. בחודש יולי 2019 הבהיר הקיבוץ לברק בסיכום פגישה בכתב כי הארכות נסתיימו וניתנה לו ארכה של כשנה נוספת לחזרת המשפחה כולה לקיבוץ.

ד. בפועל, ברק לא עשה כל פעולה או מעשה שיש בהם כדי לקדם את חזרת המשפחה ואף הבהיר שאין

בכוונתו לחזור בעת הזו עם משפחתו לקיבוץ.
ה. בנסיבות אלה אין המזכירות רואה מנוס מכינוס האסיפה הכללית ולהציע לה להודיע לברק כי אם לא ישוב לקיבוץ עם משפחתו עד למועד שייקבע בהחלטה ו/או לא יודיע על כוונתו לשוב כאמור עד מועד מוקדם יותר שייקבע באותה החלטה – יהא צפוי להפסקת חברותו בקיבוץ. נוסח הצעת ההחלטה לאסיפה: "האסיפה מודיעה בזאת לחבר ברק ברמן כי עליו להודיע לקיבוץ עד יום 31.8.2020 לכל המאוחר, האם בכוונתו לשוב, עם משפחתו, להתגורר בקיבוץ. על המשפחה לעבור להתגורר בפועל בקיבוץ לא יאוחר מיום 31.8.2021 .

היה וברק לא יודיע על כוונתו לחזור כאמור או יודיע על כוונתו לחזור אולם לא יבצע אותה בפועל בתוך המועדים שנקבעו מעלה – יהא צפוי להפסקת חברותו בקיבוץ".
ו. מירב ושחר, כנציגות המזכירות, ייפגשו עם דנה ברמן.

3. אישור נציגינו (צירים) למועצת התק"צ:
לרמת יוחנן 3 צירים במועצת התק"צ. הרשימה רועננה מעט, תוך שמירה על ייצוג שכבות גיל.
צירים: אליעזר גוטמן, תום ביטי, דניאל פרי.
מחליפים: שחר בראב, יהודה טל

החלטה: אושר פה אחד.

רשם: ארנון

ישיבת המזכירות – ועד ההנהלה - 2020-14 – פרוטוקול

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן

תאריך הישיבה: 7.06.2020

מספר חברי ועד ההנהלה: 13

שמות המשתתפים: ארנון רוזמריין, עידו שלם, שחר ברעב, יגאל אופק, שחר שטייף, ישראל עוזרי, אמנון צ'ולה, עמית זית, מירב כרמון, תמיר חורש, אופיר שהם, חלי יבור, שלומי עזרן.

משקיף: מיכאל שגיא

סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבה 13-2020
2. הגדרת דירות ונהלי שיפוץ (מוזמן: אמיר יבור)
3. קליטה (מוזמן: אמיר סלייפר)

דיון והחלטות:

1. אישור פרוטוקול ישיבה 13-2020
- החלטה: פרוטוקול הישיבה אושר פה אחד.**

2. הגדרת דירות ונהלי שיפוץ (מוזמן: אמיר יבור). יגאל הציג נוהל חדש, המגדיר במדויק את סוגי הדירות ואת אופציית השיפוץ האפשרי עבור כל אחד מהם.

החלטה:

- א. **החלטה תתקיים בישיבת המזכירות הבאה**, יגאל ישלים את הגדרת "סטנדרט רמת יוחנן" באשר לשיפוצי דירה.
- ב. בכל החלטת שיפוץ, יש לשקול גם את ההפרעה לסביבה ולנסות למזער (למשל: בדרך של איחוד שיפוצים, בניה קלה וכו').

3. קליטה (מוזמן: אמיר סלייפר)

א. קבלה לחברות (העברה לאסיפה):

1) ים גוריון בן-טל. החלטה: **אושר**.

ב. קבלה למועמדות (העברה לאסיפה):

1) ניצן דרור (סהר דרור). החלטה: **אושר**.

2) מתן אילוז (ניצן שהם אילוז). החלטה: **אושר**.

3) נעם ואלון פדן (אדרי) ובנותיהם. החלטה: **אושר**.

4) אביב ברבר (דור ברבר). החלטה: **אושר**.

- ג. מועמדים ב"ערוץ מזכירות": מועמד המאושר בערוץ מזכירות, הוא מי שנדרש אישור חריג לכניסתו למועמדות (כגון גיל, זמן שחלף מאז הגעתו לקיבוץ, הסדר מיוחד וכו'). עם קבלתו למועמדות בקלפי, – חוזר לאחריות ו. קליטה. (העברה לאסיפה):

1) קירה דון (סשה דון). החלטה: **אושר**.

2) יעל כרמון (יואב כרמון). החלטה: **אושר**.

- 3) סיוון קירש ואיציק האב (החלטה קודמת בעניין זה אושרה במזכירות 16.6.2019 ועודכנה ב 6-2020).

החלטה: **אושר**.

4. השלמת בינוי אתרוג ב' (מחוץ לסדר היום, יוזם: עמית זית):

חברים ביקשו לתעדף השלמת תיקוני אתרוג ב', לפני כל הוצאה בנושא הקמת אשכול א'.

החלטה: יובא לדיון מסודר.

רשם: ארנון

למה חשוב לקחת חלק במפגשים של מועצת אורחות חיים ?

נחשון שטייף

בשעה טובה מועצת אורחות חיים מתכנסת. ביום רביעי 24/6 בשעה 19:00 יערך בחד"א המפגש הראשון. אני מבקש לענות על FAQ שחברי צוות היגוי נתקלים בהן לאחרונה.

על מה מדברים במפגשי המועצה ?

את המפגש הראשון נקדיש להתנעת התהליך: הצגת מטרות, קביעת נהלי עבודה וגיבוש תהליכי קבלת החלטות. במפגשי ההמשך יציג צוות ההיגוי את טיוטות ההסדרים המפורטים, ויבקש היזון חוזר מהמועצה בכדי שניתן יהיה לטייב את ההסדרים, כך שיתנו מענה מקיף לכלל ההיבטים של חיינו המשותפים. בכל מפגש יוצג הסדר אחד: בריאות סיעוד ורווחה, חינוך, צעירים, תקציבי בתי אב, אורחות עבודה, שירותים משותפים, שיוך, דיור, קליטה ועוד.

מה תכיפות המפגשים ?

המפגשים יערכו כאחת לחודש, בלי נדר. כרגע יש טיוטות הסדרים מוכנות למספר מכובד של מפגשים, וככל שנתקדם, כך גם יושלמו טיוטות נוספות.

מי יושב במועצה ?

כל חבר רמת יוחנן שמעוניין בכך, ללא הבדל דת גזע ומין. אין צורך לעבור קלפי או אישור של צוות כלשהו. רק להירשם על לוח המודעות ולהגיע למפגשים בזמן. היו מספר פניות אל חברי צוות ההיגוי לגבי צעירים שאינם חברים, מועמדים וגם לגבי תושבים שמעוניינים להגיע למפגשים. אמנם הגדרנו שהמועצה מיועדת לחברי רמת יוחנן, אבל לא נגרש אף אחד מהמפגשים. אני באופן אישי אשמח לשמוע גם את דעתם של כאלו שאינם חברים. לצוות ההיגוי שמורה הזכות להחליט איזה משקל לתת לאמירות השונות. חשוב לנו מאוד כי מי שמצטרף למועצה, יתחייב לכלל או לפחות לרוב המפגשים. הבנת המודל ו"עיכולו" מתחדדים עם הדיונים, ונתקשה מאוד להתקדם אם המועצה תשנה את הרכבה בכל מפגש.

מה תפקידה של המועצה ?

מועצת אורחות חיים היא גוף שנועד לתת מבט רחב ולהשמיע קולות מגוונים מתוך הציבור לטיוטות ההסדרים. לאחר מכן, יוחזרו טיוטות ההסדרים לדיון בצוות ההיגוי, על בסיס האמירות שיושמעו במועצה. מכיוון שמטרתו של צוות ההיגוי היא להביא הצעה שתיתן מענה מקיף שיזכה לאמון הציבור, אנחנו בצוות מעוניינים לשמוע מגוון דעות רחב ככל האפשר, שממנו אפשר יהיה להגיע לתובנות משמעותיות.

למה חשוב להגיע למפגשי המועצה ?

שאלה מצוינת. קשה להדגיש יתר על המידה את החשיבות של המפגשים. קהילת רמת יוחנן מורכבת מאוכלוסיה מגוונת. לכל חתך באוכלוסיה (על פי גיל, על פי מקום עבודה, מצב משפחתי, תחומי עניין, מצב בריאותי, ועוד) יש מאפיינים מסויימים ונושאים שחשובים לו יותר ופחות. התסריט הגרוע ביותר שעלול להתרחש, מבחינת הצלחת התהליך, הוא מצב שקבוצת אוכלוסיה מסויימת לא תייצג את עצמה במועצה, לא תציף על פני השטח את הנושאים החשובים לה, וכך לא תקבל ייצוג הוגן בתוצר של התהליך, הלא הוא הסדר אורחות חיינו.

**אני קורא, בשם כל צוות ההיגוי, לכל חברי רמת יוחנן להירשם למפגשי המועצה ולהגיע.
זוהי המועצה של כוואולם.**

צעירים, מבוגרים, דור הביניים, הורים לפעוטות, הורים לחיילים ולסטודנטים, עובדי חוץ,
עובדי פנים, נשים וגברים (את הטף תשאירו בבית), התגייסו למשימה!

לשאלות ניתן לפנות לחברי צוות ההיגוי:

ארנון רוזמריין, שחר בראב, עידו שלם, נחשון שטייף, אילן בלושטיין, מאיר יפה, חצב יפה, אורי פלטאון,
אורן טהרלב, מירב כרמון, יובל כהן, עודד גוטמן, כרמל בן בונאן, אורית שטייף, שחר שטייף, צור יריב, יובל
פיינשטיין, לנה דיזבק, ומוטי חורש.

צילמה: טליה גלוסקא

משולחנו של המנהל העסקי / עידו שלם

סיכום שנת 2019:

סיכמנו את שנת 2019. השנה נגמרה עם "אורות וצללים" (ראה סיכום הנהלה כלכלית למטה).

כלכלה בעידן קורונה:

עד כה צלחנו את משבר הקורונה טוב מהצפוי; חלק מהעסקים לא רק שלא נפגעו אלא אף נהנו מגאות עסקית כתוצאה מהמצב (למשל פלרם וחברות הבנות). כתוצאה הדו"חות הכספיים הטובים של פלרם ברבעון הראשון, אישר הדירקטוריון חלוקת דיווידנד לבעלי המניות. הדיווידנד מסייע לנו להתמודד עם סוגיות תזרימיות שאנו חווים ועם יישום תכנית השנתית. עם זאת, חשוב לציין כי ישנה עדיין אי וודאות גדולה לגבי המצב הכלכלי העולמי והשפעתו על המגזר העסקי של הקיבוץ, דבר המחייב המשך של התנהלות כלכלית ותזרימית זהירה.

ענפי החקלאות כמעט ולא הושפעו מהקורונה, אך נפגעו ממזג האוויר המשוגע שהיה השנה (גשמים מאוחרים ושבוע של שרב כבד). עדיין מוקדם להעריך את השפעת מזג האוויר על היבולים וההכנסות. היזמויות נפגעו ברובם בצורה קשה מהקורונה, אך אנו מנסים במשותף "להפוך את הלימון ללימונדה" ולנצל את התקופה הקשה לחשיבה בכל אחת מהיזמויות לגבי ההזדמנויות שהתקופה מזמנת. עמידה ביעדי תכנית המשק של השנה: בחלק מהענפים הצרכניים תקופת הקורונה הביאה לחיסכון ובחלקם לעליית הוצאות. השתדלנו ואנו ממשיכים להשתדל שלא לפרוץ את המסגרות התקציביות הכוללות של התכנית.

השקעות:

בראשית התקופה עצרנו כל השקעה שלא היתה חיונית (הן בתחום הצרכני והן בתום היצרני). אנו "משחררים" את ההשקעות שנעצרו ומשתדלים לחזור ליעדי תכנית ההשקעות שתוכננה. במסגרת זו, אנו בוחנים ומקדמים השקעות בהתאם למסגרות ולמתווים שהוגדרו על ידי הנהלה הכלכלית. חשוב להמשיך ולפתח מקורות הכנסה נוספים לקיבוץ היכולים להגדיל את ההכנסות הקבועות לטווח הארוך (למשל: פיתוח נדל"ן וחשמל סולארי). בנוסף, אנו מנסים לפזר סיכונים בתיקי ההשקעות בדרך של גיוון דרכי וסוגי ההשקעות שלנו כך שלא יהיו תלויים אך ורק בביצועי שוק ההון הכללי.

תכנית משק לשנת 2021:

אנו מתניעים ביולי את הכנת תכנית המשק לשנה הבאה. זאת במטרה להציג את התכנית ועיקריה לחברים בפרק זמן שיאפשר להטמיע את הערות והתייחסויות החברים בתכנית. מקווים להציג את המתווה מייד לאחר חגי תשרי.

ישיבת הנהלה כלכלית 6/4/2020

משתתפים: ארנון רוזמרין, ארנון אשד, צור יריב, ארז צוקרמן, אורי פלטאו, אורי עזרא, מירב כרמון, שחר בראב, עידו רודוי, עידו שלם, חלי שגב, נתי אבן דר. חסרים: עמרי רימון, יגאל אופק, שחר צור

נושאים לדיון:

- * תובנות מתחזית 2020 1-6 על תכנית המשק: הוצגה תחזית של מימוש תכנית המשק עד סוף יוני 2020. להלן תובנות מרכזיות (ראו קובץ מצורף):
- * הכנסות קהילה: דיווידנד מפלרם בשלב זה לא מחולק. חלוקתו תיבחן על ידי החברה בחציון השני ולאור הפעילות והקריטריונים שנקבעו לחלוקת רווחים.
- * הוצאות קהילה: עקב הקורונה, צפויה ירידה משמעותית בהוצאות החינוך, מרפ. השיניים, פיזיותרפיה, נוי, תרבות וענפי שירות נוספים. חלי ואורי יבחנו מחדש את התחזיות לגבי חינוך גיל רך, וצי הרכב.

* השקעות קהילה: עיקר ההשקעות הן בבניית השכונה החדשה. הבניה לא נעצרה, ואמורה להסתיים בספטמבר. משום כך הנטל התזרימי הוא בעיקר בחציון הראשון. הפקדות לחברים: בתכנית המשק תוכנן תשלום של שיוך הוני בסך 2 מלש"ח + עודפי 2019 במידה ויהיו. ההחלטה על חלוקת השיוך תתקיים בדיוני חציון 2020.

* הכנסות עסקים: יש ירידה בהכנסות שהיו צפויות מהגד"ש עקב הגשמים המאוחרים. כרגע החליטה הנהלת הגד"ש שלא לחלק רווחים.

* צפויה ירידה משמעותית ביזמויות (פגיעה כתוצאה מהסגר).

* יש עיכוב בהעברת התשלומים מהמטע, אולם צפויות הכנסות גבוהות מהמתוכנן.

* יש ירידה בהכנסות בנדל"ן העסקי כתוצאה מהסגר: חלק מהשוכרים נאלצו להקטין מאוד את הפעילות, ולחלקם יש מצוקה תזרימית. אנו מנסים להתחשב בשוכרים במסגרת המגבלות.

* השקעות עסקים: ההשקעות בנדל"ן כרגע נעצרו עקב המצב. ייבחנו מחדש לאור מצב המשק.

* תזרים: יש גרעון תזרימי של כ 7 מלש"ח. עדין לא ברור באיזו מידה הגרעון יצטמצם. ועדת כספים אישרה לכסות במידת הצורך את הגרעון, חציו בהלוואות "און קול" (הלוואות קצרות טווח) ומפדיון כספים מזומנים בקרנות "כרית הביטחון".

• עדכונים:

- * **מיזוג עם נגריית בית אלפא:** עידו עידכן כי בדיקת הנאותות העלתה כי אין כדאיות כלכלית במיזוג. עם זאת תהליך הבחינה עזר לנו למקד את העתיד של הנגריה ולהבין שנכון לנגריה להתפתח בצורה אבולוציונית. הוסכם במשותף עם הנהלת בית אלפא להכריז על סיום בדיקת השותפות לאחר הפסח.
- * **רפת קפריסין:** לאחר תהליך בחינה ארוך, הוחלט שלמרות שיש כדאיות כלכלית בפרוייקט, הריחוק והסיכון אינם מצדיקים את ההשקעה. הודענו לשותפים.
- * **חקלאות רא"ם ומטעים רא"ם:** הכוונה היא לבחון הקמת גוף משותף ל 3 הקיבוצים שיעסוק במשותף בעיבוד הקרקעות החקלאיות (גד"ש ומטעים), ובאיגום משותף של מים. בהמשך לדיונים שהתקיימו במהלך 2019 ובהתאם להסמכה שניתנה להנהלה הכלכלית, אנו נמצאים בדיונים עם כפר המכבי ועם אושה לגבי הקמת הגוף. יש הסכמה על נחיצותו. ההמלצה כרגע היא לבחון את הקמת מטעי רא"ם תחילה (כ"מ ואושה כבר מאוגדים תחת מטע זבולון). תיעשה בחינת היתכנות כלכלית להקמת מטע משותף. במידה ותהיה חיובית – ייבחנו הסוגיות המקצועיות של החיבור בין המטעים. במקביל מתקיים תהליך "רענון" מחויבות השותפים לשותפות גד"ש. יתקיים דיון בהנהלה כלכלית כאשר התהליכים יגיעו לשלב קבלת ההחלטות.
- * **חשמל פוטו-וולטאי קרקעי:** עידו עידכן על פרוייקט פוטו-וולטאי קרקעי בדמון. הפרוייקט אמור להיות משותף לאושה, כפר המכבי ורמת יוחנן. לפרוייקט היתכנות נמוכה, עקב הצורך לקבל אישור שאינו על חשבון מכסת קרקעות למסחר של הקיבוצים. צפוי דיון בנושא בשבועות הקרובים.
- (הערה: בינתיים הפרוייקט ירד מהפרק)
- * **חשמל פוטו-וולטאי מאגר משותף:** כפר המכבי מקדמים פרוייקט פוטו-וולטאי במאגר המשותף. רמת יוחנן שוקלת להצטרף. בטיפול אזרם. (בינתיים אושר הפרוייקט על ידינו, – יוצג בהרחבה בקרוב).
- * **מוסך:** נמסר על כניסתו של ראיף כמנהל המוסך. דורון ימשיך לנהל את ייבוא ופיתוח כלים חקלאיים. הבחירה בראיף היא בהמלצתו של דורון ובברכת כל מרכזי הענפים הרלוונטיים (רכב, גד"ש, מטעים, רפת). מודים לדורון על שנים רבות של מסירות ומקצועיות, ומאחלים הצלחה לראיף.
- * **מחסני חירום לגרעינים:** עידו עידכן על פרוייקט הנמצא בתהליכי בחינה, של הקמת מחסני חירום של גרעינים, כחלק ממלאי החירום של המדינה. הפרוייקט אמור להיות משותף לקיבוץ ולגדי ביתן. נמצא כרגע בבדיקת היתכנות תכנונית וכלכלית. יובא לדיון ואישור כאשר הבדיקה תסתיים.

החלטות:

- ההנהלה אישרה את כיסויי הפערים התזרימיים, אך ביקשה עדכון חודשי על המצב.
- ההנהלה שמעה ואישרה המשך המגעים בכל הנוגע לנושאי העדכונים. במידה ותהיה התקדמות באחד או בכמה מהם הנושא יובא לדין ואישור ההנהלה כמקובל וכנדרש.

רשם: עידו שלם

שיבת הנהלה כלכלית 11/05/20

משתתפים: עידו שלם, חלי שגב, אורי עזרא, צור יריב, עמרי רימון, ארנון אשד, שחר צור, עידו רודוי, מירב כרמון, ארנון רוזמרין, יגאל אופק, שחר ברעב.

חסרים: ארז צוקרמן, אורי פלטהא.

פגישות המשך: עידו עידכן שיש פגישות בנושאים דחופים המצריכים פגישות נוספות בהקדם.
דו"חות 2019: חלי ועידו הציגו את הדו"חות הניהוליים והכספיים:

דוח ניהולי:

משק יצרני:

- ☒ פלרם: ירידה בהכנסות פלרם (שכר עבודה ודמי ניהול), אך עלייה של 7 מלש"ח בדיווידנד.
- ☒ עונה מורכבת בגד"ש וברפת.
- ☒ שנה מעולה לנגריה, לנדל"ן ולענף האנרגיה.
- ☒ תיקי השקעות: שנה מעולה לתיקי ההשקעות (עליה של 9.2%).
- ☒ נדל"ן: מבנה משרדים – דחייה.
- ☒ קרקעות: תכנית מתאר חדשה בתהליכי אישור סופיים.

משק צרכני:

- ☒ אתרוג ב': חריגה של 4.75 מלש"ח בתקציב עקב אי הקצבה (אם כי עמידה בתקציב הרב שנתי של השכונה).
- ☒ גיל רך: חריגה של 530 אש"ח בתקציב חינוך גיל רך.
- ☒ בריאות: חריגה של 647 אש"ח בתקציב שוטף, וחריגה של 509 אש"ח בהשקעות.
- ☒ כלבו: חריגה של 615 אש"ח בכלבו.
- ☒ הנהלה: חריגה של 1 מלש"ח בתקציב הנהלה.
- ☒ בריכה: חריגה של 478 אש"ח בתקציב השקעות.

שורות תחתונות:

- חריגה משמעותית (8.52 מלש"ח) בתקציב מול ביצוע של הקהילה, אלמלא:
- ☒ מספר פרויקטים גדולים נדחו או עיכבו הוצאות (היוון מבנה משרדים, שיפוץ מטבח).
- ☒ משיכת רווחי קרנות של 5 מלש"ח.
- ☒ היינו מגיעים לגרעון של 7 מלש"ח.

הערות המשתתפים:

- **הון חוזר:** איך ואיפה לרשום בדו"חות הניהוליים. ייבדק כיצד להראות את ההון החוזר בצורה ברורה יותר.
- הצגת הענפים העסקיים: להפריד טוב יותר בהצגה בין התחום העסקי לחקלאי.

דו"חות כספיים:

חלי הציגה את הדו"חות הכספיים.

הערות משתתפים:

- להפריד בשורות בין התחייבויות לחברים (תקציבים) לבין חובות החברים לקיבוץ (הלוואות).
- **סיכום: ההנהלה הכלכלית ממליצה לאסיפה לאשר את הדוחות הכספיים.**

שְׁוֵה בְּשׁוֹה / משה יערי

כַּעֲת, בְּחִלּוֹף שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם, הִגַּעְנוּ לְנִקּוּדַת הָאֲמָצַע
לְקוֹ הַמְּפָרִיד –
חֲצִי דְמוֹקְרַטְיָה, חֲצִי דִיקְטַטוּרָה –

זֶה לֹא הִיָּה פְּשׁוּט. נְדַרְשָׁה זְכוּת הַשְׁתַּקָּה שֶׁל הַכַּח הַשְּׁפוּי, נְדַרְשָׁה זְכוּת הַהִבָּעָה שֶׁל הַכַּח הַהִזּוּי,
נְדַרְשָׁה אֲמוּנָה –

אֲנָשִׁים חוֹצִים קוּיִם כִּי לְגָבוֹל אֵין גְּבוּלוֹת, אֵין לוֹ מִשְׁמַעוֹת, אֲנָשִׁים מוֹסְרִים עֲצָמָם עַל קִדּוּשׁ שְׁטִיפַת
מַחֹת,
אֲנָשִׁים חֲרָדִים שֶׁהִקּוֹ הַמְּפָרִיד יִטְשֵׁשׁ עִם כָּל הַרוּחוֹת,
מַעְרָב וּמִזְרָח, הִגְבוּל נוֹתֵר קוֹ דֶּק –

מָחָר, " הָרִים יִרְקְדוּ כְּאִילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן",
אֶת שְׁאֵרֵי הָאֲתָמוֹל יִאֲסֹפוּ הַעוֹרְכִים בֵּין הַכּוֹתְרוֹת, יִאֲסֹפוּ
אֶת הַמִּילִים מִמְּרַפְסוֹת יְרוּשָׁלַיִם, תְּמוֹנוֹת לְמִזְכָּרַת,
מָחָר נִאֲסָף כָּלֵנוּ בְּצִדֵי הַרְחוּב

הַיָּדָד לְדִיקְטַטוּרָה, הַיָּדָד לְדִיקְטַטוּרָה...

שְׁנַיִם רַבּוֹת צְרִיכוֹת לַעֲבוֹר כְּנֵרָה, עַד שְׁדַלְתוֹת הַהִיגִיוֹן וְהַרְגֵשׁ נִפְתַּחוֹת לְרוּחָהּ וּמוֹכְנוֹת לְקַבֵּל
וּלְרַאוֹת דְּבָרִים וְהַיְכוּלַת לַדַּעַת לְפִרְשָׁם, גַּם בְּתַמִּימוֹת וְגַם בְּקוֹר רֹחַ עֵטוֹף בְּהַשְׁלָמָה וְכַנּוֹת.

בְּגִילֵי הַחֲצִי מוֹפְלָג... כְּנֵרָה עִבְרַתִּי חֶלֶק מֵהַשְּׁנַיִם הָאֵלֶּה וְהַיּוֹם אֲנִי יוֹתֵר מוֹדָאֵג מִמִּגַּפַּת הַפִּיצוֹל
שֶׁסּוֹבֶבֶת בְּרַחוּבוֹת לֹא רַק בְּשַׁעוֹת לַיְלָה מֵאוֹחְרוֹת כִּשְׁאֵין אִישׁ רוֹאֶה, אֲלֵא בְּזַקִּיפּוֹת קוֹמָה, לְאוֹר יוֹם,
לֹלָא חֲשַׁשׁ, מִפִּילָה חֲלָלִיָּה וְלֹא עוֹצֵרֶת אִפִּילוֹ לומר קְדִישׁ.

יֵשׁ לִי לַפְעָמִים תַּחוּשָׁה שְׂרָבִים מֵאִיתָנוּ חַיִּים בְּנִפְרָד מֵהַמְדִינָה, וְרַק הַיְלִידִים וְהַנִּכְדִים שֶׁלָּנוּ גּוֹרְמִים
לָנוּ לְהִזְכֵּר לַפְעָמִים בְּמָה שֶׁהִיָּה פֶּעַם וְלֹאֵן צָרִיךְ לְשֹׂאֹף.

וּבְאוֹתָן נִקּוּדוֹת אֲנִי עוֹצֵר מִיָּדִי פֶּעַם וּמִבֵּיט. כּוֹאֵב אֶת הַגְּזַעְנוֹת שֶׁאֲנִי כָּבֵר הַסְּפָקִתִּי לְשִׁכּוּחַ בְּנַעוּרִי,
כּוֹאֵב אֶת הַקּוּלוֹת הַשְּׁפוּיִים שֶׁכְּבִים לֹאֵט לֹאֵט כְּמוֹ נְרוֹת נִשְׁמָה, כּוֹאֵב אֶת הַסְּגִידָה לְכּוּחַ וּלְרִיקְנוֹת,
וּבְעִיקָר חֲרָד שֶׁהַעֲרָךְ "דְּמוֹקְרַטְיָה" יַעֲלֵם.

משה יערי 3.6.20

ספורי ראשונים

הדברים שלפניכם נאמרו ע"י מאיקה יפה בהלוויתה של נורית כהן ז"ל ולא פורסמו מעל דפי ברמה. ראוי היה שיאמרו ונכון שיפורסמו כאן. ספורו של אמציה כהן הנו אחד מספורי הראשונים בתולדות רמת יוחנן ושמעו יצא לרחבי הארץ. לאחר נפילתו בקרב על שמירת אדמות הקיבוץ נקראו רבים מן הילדים שנולדו בארץ על שמו, ביניהם אמציה כרמון חברנו.

זכות אבות / מאיקה יפה

ביקשתי לומר כמה מילים בפתח ההלוויה של נורית. בדברי אתמקד בעיקר בזכות שעומדת לאביה אמציה כהן במעמד הזה.

יש צדק היסטורי, פואטי וערכי מאין כמוהו בכך שנורית נטמנת היום כאן, בעפרה של רמת יוחנן. ההכרות שלי עם נורית הייתה כנער בעיקר מרחוק. אבל בשנים האחרונות הזדמן לי בנסיבות שנוצרו, כחוקר חובב של תולדות רמת יוחנן, להכיר את תרומתו האדירה של אמציה כהן לעצם היכולת שלנו לחיות ולשגשג היום כאן על אדמות רמת יוחנן, דור רביעי וחמישי אחריו.

אמציה היה איש ברוך כישרונות ויכולות בקשת רחבה עד מאוד של תחומים. בשנותיה הראשונות של רמת יוחנן, החל מסוף 1931 כשומר השדות, כמוכתר, אמציה ניהל כמעט לבדו אין ספור אירועים של התנגשויות עם ערביי הסביבה. בשנים הראשונות והמכוננות האלו, הוא נלחם על היכולת להפוך את הבעלות החוקית על האדמה שקיבלו מייסדי רמת יוחנן מהמוסדות, לבעלות ממשית מול אנשים בשטח שסירבו לקבל את המציאות החדשה.

פעילותו של אמציה התרחשה בנקודת זמן שברירית ביותר כשלא היה כלל ביטחון שהאנשים המעטים שהיו כאן יחד עמו יצליחו להיאחז באדמת הרמה. רוב עלילותיו לא סופרו מספיק. ניתן לומר שבמידה רבה, בזכותו של אמציה המקום הזה שלנו. לכן נורית, אני מרשה לעצמי לדבר בלשון רבים ולומר ישירות אלייך: אנחנו מקבלים אותך כאן בברכה, באדמתנו למנוחת עולם עם תום חיך הסוערים שמקור צמיחתם ושורשיהם כאן. לכבוד ולזכות לנו.

מאיר יפה 31/05/2020

בית רמת יוחנן אבל ומשתתף בצערה של **לודמילה קלריך** ובני המשפחה על מותו של **אברהם גרוטמן ז"ל** (אביה של לודמילה).

ההלוויה התקיימה ביום שלישי 09/06/2020.

שלא תדעו עוד צער!

אבא זכרונו לברכה נפטר. הוא זכה באריכות ימים טובים.
היה איש מרשים, חזק, יפה תואר, תמיד מסודר, עצמאי לחלוטין.
בשנים הראשונות מצב בריאותו החמיר, הגיעו מחלות ובעיות.
השתדלתי להיות על ידו כמה שיכלתי.
לפני שנה נאלצתי להביא אותו לבית סיעוד ברמת יוחנן. טיפלו בו במסירות רבה.
החזיקו אותו בחיים יותר משנה. עזרו לי בכל דבר שביקשתי.
אני ומשפחתי אסירי תודה לצוות בית הסיעוד.
תודה רבה מכל הלב לחברים בקיבוץ שתמכו בי, עזרו לי כל אחד בדרכו, בתקופה הכי קשה בחיי.

שיחות טלפון עם אבא – שנת 2012 / לודמילה

בוקר יום שישי שעה 8:00

אבא, אבא, בוקר טוב. איך עבר הלילה?

הטלפון שלך לא עובד אני לא שומע.

איך עכשיו אבא יותר טוב? מה שלומך?

מה אני אגיד? המזג אוויר הזה... האבק... רוחות חזקות... אין לך כאבי ראש?
לא, אין לי, אני בסדר.

אתה יודע, בעוד שבוע יש לנו עוד חגיגה. ליאור כבר בן 3. הזמן רץ כל כך מהר.
ליאור, זה של ג'ניה?

לא אבא, לג'ניה יש את דנה, דוד וגבריאל. ולסשה - אריאל וליאור.

השמות המודרניים האלו... קשה לבטא אותם. שלא לדבר על לזכור.

לא נורא אבא, אני אזכיר לך. דרך אגב הם רוצים לחגוג יום הולדת לליאור ביום שישי הבא בערב.

אני לא רוצה. מתי שהיה לי יום הולדת אף אחד מהם לא זכר ולא ברך אותי.

לא נכון אבא, הם התקשרו אליך.

מעניין. מה את חושבת עלי? עם הגיל איבדתי את כל השכל שלי? נשאר עדיין קצת?
זו את אמרת להם לטלפן אלי?

איך דימה?

יש לו חברה? או הראש שלו עדיין פנוי? עדיין יש לו זמן למצוא זוגיות, ולי כמעט אין זמן.
הלוואי שאחיה ואצליח להגיע עד למועד החתונה שלו.

למה לחגוג בערב?

לאכול בערב אוכל כבד... אחר כך קשה להירדם.

אתה יכול לא לאכול בשר? אולי תאכל משהו צמחוני?

כולם יאכלו ואני אבליע רוק מרעב? את מכירה אותי, אני לא יכול להתאפק עם יש אוכל טוב.
יש לנו עוד שבוע אבא.

שבוע. זה הרבה זמן. הכל יכול לקרות. אני לא יכול להבטיח.

אבא, למה אתה חושב באופן שלילי?

שלילי, חיובי, בכל מקרה תביאי לי כרוב לא גדול. אני אעשה בשבילכם כרוב כבוש.
אתם כולכם אוהבים לאכול את הכרוב שלי.

שבוע לאחר מכן, יום שישי בשעה 8:00

אבא, בוקר טוב מה שלומך?

אני לא יודע תתקשרי אלי לקראת הערב.

תגידי, אם אתן לו 100 ש' במתנה זה מספיק?

הוא ממשיך... 150 אתן, שלא יגידו שאני קמצן....

צריך גם לתת לשאר הנכדים משהו מתוק, לא?

יש לי וופלים, זה בסדר ?

כן, העיקר תרגיש טוב.

בזה אני לא בטוח.

אם אבחר ללבוש את החליפה האפורה זה טוב ?

בנוסף לכך, תענוב עניבה ?

למה את צוחקת ?... את מכירה אותי. אבא שלך תמיד יוצא מהבית מסודר ולבוש יפה.

לא כמו שלומפרים שלא אכפת להם מכלום. לעולם לא תתביישי בי.

כן, אבאלה אתה גבר הכי יפה בעולם

נו, אחרי בעלך.

ערב יום שישי שעה 18:00

איפה אתם ?

אני כבר חצי שעה עומד פה. לפחות ביום ההולדת של הנין שלי אתם יכולים להגיע בזמן ? אני לא רגיל

לאחר.

ערב יום שישי שעה 20:30

אבא, מה קורה ?

אני לא שומע.

כולם מדברים בקול רם. אני לא מבין עברית. בנות מתרוצצות, ילדים משתוללים, יש לי סחרחורת.

אז אבא, שנחזור הביתה ?

בוקר יום שבת שעה 8:00

בוקר טוב אבא. נהנית אתמול ? איך ישנת ?

כרגיל. כמעט לא אכלתי בארוע שלשום, אז טעמתי מפה ומשם. מה שהיה לי הכי טעים זו העוגה. אני

מניח שאת הכנת אותה.

כן אבא, שמתי לב שלקחת ממנה חתיכה גדולה.

הנכדים שלך כל כך יפים, כל אחד מיוחד במינו.

דומים לך - לסבא רבא.

אני מצטער יקירתי, תתקשרי אלי יותר מאוחר. אני רק אמדוד לחץ דם וסוכר.

אל תרוץ אבא, יש לך זמן.

בית רמת יוחנן אבל ומשתתף בצערם של בני המשפחה על מותו של חברנו נחמן ברבר ז"ל. ההלוויה התקיימה ביום ד' 10.6.20 שלא תדעו עוד צער!

חיוכו הלך לפניו - פרידה מנחמן ברבר / נורית פיינשטיין

את הסיפור הפעם נתחיל, ברשותכם, מהסוף, ותוך גניבה ספרותית גלויה ממארקס נכנה אותו: "אהבה (גם) בימי קורונה", כי מי שראה את שושקה מתדפקת על דלתי "חמדת אבות" בעת האחרונה, בימים של סגר ובידוד, ומסרבת לוותר על עוד ביקור אצל נחמן, עשוי היה לחשוב שזו אהבה מקסימום בת עשרים ולא כזו שימלאו לה בעוד שבועות ספורים שבעים שנה, וגם זה רק ממועד החתונה הרשמי. אבל מי שמכיר ולו במעט את הביוגרפיה הזוגית של השניים ויודע שסיפורם המשותף ראשיתו במלחמת העצמאות, יודע גם שאז ומאז ידעו לא פעם אש וגם רעם בחייהם הארוכים בארץ הזו ואף חוו שניהם, עוד טרם היות מדינה, ימים של שבי, כל אחד בנסיבותיו, ואשר על כן מהו בשבילם לנצח עוד איזה וירוס מסתורי שחדר לפלנטה שלנו. ובכלל, עוד לא נולד הוירוס שיעצור את שושקה בדרכה אל נחמן שלה, שתמיד מחכה לה. ונחמן כמו נחמן - חיוכו הולך לפניו ומשמש לו מליץ, תמיד, אפילו בשנים האחרונות, הקשות, "בימים ללא חמדה", כלשונה של נעמי שמר, "ימי סגרירי ימי רפיון-ידיים". בהשלמה מעוררת פליאה הוא מקבל כל קושי ומגבלה הנכפים עליו ונערמים זה על גבי זה וכל נסיגה מן היכולות. סבר פניו האופייני, היפה, הנעים, הטוב, לא מש ממנו ומאור פניו הוא זכות גדולה לו ולכל הבאים עמו במגע בשנים הללו, בני משפחתו, שכניו בבית הסיעודי וצוות המטפלים והמטפלות.

אז התחלנו מהסוף, ונחזור להתחלה. המקום: תל עדשים, מושב בעמק יזרעאל שנוסד ב-1913 בידי אנשי "השומר" על אדמות הכפר תל עדס ויושב מחדש ב-1923 ע"י קבוצת פועלים חקלאיים יוצאי רוסיה ופולין, ובהם מי שיהפוך לימים לאביו של נחמן. הזמן: סתיו 1929, כחודשיים אחרי פרעות תרפ"ט, בן בכור נולד לשרה ופנחס ברבר. הישוב עוד מלקק את פצעיו והתיאורים שאנו מכירים משירי הילדים של אז, של העמק העולה באש, הגורן שבוערת בתל יוסף והעשן שעולה מבית אלפא, הם המראות הנשקפים מחלון חדרו ומנוף ילדותו של העולל.

שנות ילדותו של נחמן בעמק, אלו הפסטורליות, רבות העלילה, זכו לתיעוד מקיף וציורי ולחיי נצח בספרי הילדים של פוסה, הוא הסופר עמוס בר, אחיו הצעיר של נחמן, ואילו נחמן עצמו זכה לבן דמות ספרותי שנודע בכינויו "אחי נחמן", דמות שהיתה מוכרת בבתיים רבים בישראל בשנים הרלבנטיות, מה שהעניק בשעתו לנחמן מעמד של סלבריטי מקומי בעיני ילדי הקיבוץ.

בן 10 היה נחמן כשעזבה משפחתו את תל-עדשים ועברה לעיר הגדולה תל-אביב, שם הפך אביו מאיכר לנהג בקואופרטיב המשאיות "ש'לב". מבית הספר במושב עבר נחמן לבית הספר העממי "תל-נורדוי" ואחר כך למד שנתיים בבית הספר המקצועי "מקס פיין". הוא גויס לגדנ"ע, גדודי הנוער של ארגון "ההגנה", והשתלב בפעולות ההגנה על העיר. ב-1946 עזב את בית הספר ואת חוק לימודיו בבקשו, כך לדבריו, להיות "איש בוגר". כחניך תנועת "הנוער העובד" יצא ל"הכשרה צעירה" בתל יוסף ושם, והוא בן 17 בלבד, נעצר עם כל חברי המשק ב"השבת השחורה" ונלקח עמם למחנה המעצר ברפיח, בו שהו חודשיים ימים. כשהשתחרר משביו שב נחמן לתל-אביב. במסגרת פעילותו ב"ההגנה" עבר קורס מ"כים, השתתף בהגנת העיר מאיום הכפרים הערביים הסמוכים לה ואף הדריך בקורס מ"כים במקווה ישראל.

ב-1947 ביקש להצטרף להכשרה שלו, הכשרת "ארז", שישבה אז בכנרת ובכך בעצם "ערק" משורות "ההגנה" אל הפלמ"ח. בכנרת פגש נחמן את שושקה לבית הלבן, פלמ"חניקית גם היא, והשאר - הסטוריה. כפלמ"חניק שרת נחמן בפלוגה ג' בגדוד השלישי של חטיבת יפתח. הוא השתתף בכל פעולות הפלוגה לשחרור הגליל, השתתף גם במבצע "דני" וכיבוש רמלה-לוד. בהפוגה השנייה ירד עם החטיבה לנגב, לחם במשלטים והשתתף בפריצת הדרך לנגב. במשך כל תקופת המלחמה היה מקלען במקלע צ'כי כבד,

בסיומה היה נהג ג'יפ של יחידת המודיעין הגדודי.

עם שחרורו באביב 1949 בא עם גרעין "ארז" להכשרה ברמת יוחנן ובתקופת שהותו כאן יצר קשרי חברות עם צעירי המשק, מה שהוביל לימים להשתקעות המשפחה כאן. ב-1950 עלו חברי ההכשרה, ובהם נחמן ושושקה, להתיישבות בנגב המערבי, על גבול רצועת עזה, והקימו את קיבוץ ארז, שם גם נישאו. ב-1951 עזב הזוג הצעיר את הקיבוץ בבקשו להתנסות בחיי עיר. הם התיישבו תחילה בפתח-תקווה, ליד הוריה של שושקה ושם, בצריף, נולד ב-1952 רמי, בכורם.

כשנה אחר כך עברה המשפחה לדירה משלה בקריית מוצקין ולפרנסתה עבד נחמן, כמו אביו, כנהג משאיות כבדות בקואופרטיב "שָׁלֵב". מקריית מוצקין היתה כבר הדרך לרמת יוחנן קצרה, תרתי משמע, וב-1954, הודות לקשרים שנקשרו בשעתו עם צעירי המשק, הצטרפה המשפחה לקיבוץ. ככלל, השתלבותם של נחמן ושושקה בקיבוץ היתה כאילו היו כאן מתמיד, עד מהרה הם הפכו בו לדמויות מרכזיות, הוא בענפי המשק, היא כמטפלת בגיל הרך ושניהם גם יחד – כשותפים פעילים בחיי התרבות והחברה. על קליטתם העיב, למעשה, רק משבר הכנסתו של בנם הפעוט לבית הילדים ואל חיקה הלא מגונן של הלינה המשותפת. קושי זה לא פסק גם משנולדו שלושת ילדיהם הנוספים, הקיבוצניקים מבטן ומלידה. כל הארבעה זכו לביקורים ליליים של הוריהם, שהיו משאירים להם "סימנים" שחיכו להם עם בוקר ליד המיטה. ליד מיטתם של אורנה ואייל למד נחמן בלילות בתקופת לימודי הנדסאות הבניין בטכניון. את הלימודים, אגב, עשה בלימודי ערב אחרי יום עבודה מפרך במסגריה.

איזה מזל שנחמן ושושקה דאגו לעצמם לבן זקונים, צעיר בשנים רבות מאחיו, כך זכו להשלים עם חסיקה, שהיה ילד צעיר בימי המעבר ללינה המשפחתית, את חוויית גידול הילדים בבית, שהחלה עם לידתו של רמי ונקטעה עם בואם לקיבוץ.

כל שנותיו בקיבוץ ובכלל היה נחמן איש מעשה. נהוג לומר שאי אפשר להוציא את הקיבוץ מהבן-אדם, אז מסתבר שגם את הפלמ"ח לא. כל חייו המשיך, בלשונו של אלתרמן, לשאת ב"עול הפשוט כעפר [...] בלי הבט אחורה", לא "משאיר כל מלאכה לשלא משלנו", כך בשירותו הבטחוני, כך בתפקידים שנשא בקיבוץ ומחוצה לו וכך ב-1977 כשיצא לקורס קצינים, והוא אז כבר בשלהי העשור החמישי לחייו וכבר סבא של רותם, רץ בג'בלאות ועמד בכל האתגרים כצוערים הסדירים.

עד 1960 עבד נחמן כמכונאי במוסך וכאחראי על סככת הטרקטורים, אחר כך עבר למסגריה ואף קיבל לידיו את ניהולה עם מותו של יוסף שאני. נחמן היה מסגר מומחה שהקנה את מיומנויות הריתוך לבני דור המסגרים הבא אחריו. הוא הרבה להמציא וליצור פתרונות יצירתיים לשלל צרכים בחצר המשק, פתרונות שהתאפיינו בבטיחות, ביציבות, בחוזק ובאסתטיקה. בשנתיים האחרונות במסגריה קיבל על עצמו גם את ריכוז הבניין. שנים אלו התאפיינו בהשקעה גדולה בבנינו של פלר"ם לצד בנייה מאסיבית במשק. בשנים 1972-1973 יצא נחמן לעבודת חוץ במילוז, מפעל מוצרי העגבניות שבתשלובת "מילואות", אחר כך חזר לפעילותו במסגריה ובבניין. ב-1977 יצא שוב לעבודת חוץ, הפעם באגף למיכון במשרד החקלאות בשירות הדרכה ומקצוע וכן היה אחראי ארצי לשינוע והובלה של תוצרת חקלאית. ב-1982 חזר לשנת עבודה נוספת במילוז ואחריה שב לשנות עבודה רבות נוספות במשק. תחילה מילא את תפקיד "אם הבית" בחדר האוכל (הבחירה במונח זה, אגב, היא שלו ולא שלי). אחר כך הקים ענף חדש – ענף התכנון, במטרה לרכז תחתיו את בעלי המקצועות הטכניים השונים בקיבוץ, כך שיעמידו את כישוריהם גם לצרכי המשק ופלר"ם וגם לשם ביצוע עבודות מוזמנות עבור מחלקת התכנון של התק"ם. לימים עבר לעבודה מלאה בפלר"ם בתפקיד שהוגדר כ"יועץ טכני לשיווק" וגם אותו, כמובן, מילא בכל עוצמתו. עד זקנה ושיבה ניהל נחמן פרויקטים של בנייה בחצר, הוא נחשב בר-סמכא בענייני בנייה בקיבוץ ולא היה שני לו במציאת פתרונות יצירתיים ויעילים בבעיות שונות שנתגלו במבני ציבור ובבתי חברים.

ולצד כל אלה, ומחוץ לשעות העבודה, היה נחמן חבר בועדות מועדות שונות, גם, ובאופן טבעי, באלו העוסקות בנושאים טכניים, אך גם באלו העוסקות בענייני בטחון ובענייני חברה רגישים, כועדת חברה וועדת שיכון, היה פעיל קבוע בחגי המשק, רקדן בעומר ואב הסדר בפסח משך שנים רבות ועוד... ועוד... הפרישה לגמלאות לא היתה לו קלה, הוא חש עצמו כמי שעוד יכול וצריך לתרום. ועם כל זאת, היתה זו

שעתו להתמסר לבית, לבישול, לשכלול מיומנויות מחשב, לסריקת האלבומים המשפחתיים, להסעת נכדים לחוגיהם ומה לא? סדר יומו עמוס היה לעיפה ומתוכנן לפרטים, וזה לא שבשביל להיות בעל, אבא, סבא, ורב סבא משוגע הוא חיכה לפנסיה, כזה הוא היה תמיד!

בסיכומי של דבר, אמר בראיון שנערך איתו: "אני מסתכל אחורה על חיי כאן, ברמת יוחנן: היו לי ימים של התלבטות, היו ימים של עלבון ויאוש, היו מצבים של אין-אונים – אבל בסיכום: אני בניתי את הקיבוץ, לפחות חלק קטן ממנו, תרמתי כמיטב יכולתי למשק ולחברה, תרמתי כמיטב יכולתי לתרבות ולשמחת החיים, אבל – כפל כפליים מכל זאת קיבלתי, הרווחתי, זכיתי – כפל כפליים נתן לי הקיבוץ שלי!" ובסוף דבריו פנה לצאצאיו הרבים בציטוט משירו של מרדכי גבירטיג ואמר "שחקו נא ילדים, כל עוד אתם בגן /- כי מן האביב לחורף – כה קצר הזמן..."

צר היה לראות את נחמן בשלהי העשור התשיעי לחייו הולך ופוחת. מסתבר ששנות מעש רבות, סקרנות ופעלתנות, אינן חיסון מפני פגעי הזמן והזקנה וגם לא המעגלים הרחבים של האהבה והתמיכה לה זכה, בעיקר זו של המשפחה. ועכשיו, אם נחזור לשיר "אהבה בת עשרים" שבו פתחנו: "הזמן שיר אַבֵּל מנגן עוד, הימים כואבים" ונחמן איננו...

תנחומינו לכם, דוקה האחות הקטנה, שושקה שאין כמותה, רמי, אורנה, איל וחסיק, בני הזוג, הנכדים, הנינים ושבט ברבר כולו.

סבא נחמן, מחמן, סם-סם,

ב 17/11 חגגנו 90. וברכתי. אמרתי את כל מה שהיה לי להגיד. גם לפני יום ההולדת ובטח בחודשים האחרונים.

אני ממש מעדיפה לא לדבר בקלישאות וגם לא ללכת סחור-סחור, אלא דוגרי. סבא ואני לא פעם דיברנו לאחרונה, או יותר נכון אני דיברתי וסבא הגיב - על איך הדברים לא תמיד הולכים בדיוק כפי שתכננו, או כפי שרצינו וצריך בתוך זה למצוא את נקודות הבחירה.

הייתה לי הזכות להיות הנכדה שלך ושלכם כמעט 39 שנה עד כה. זכיתי.

תמיד תמיד תמיד, בכל מצב, הבית היה פתוח בשבילי, עיר מקלט והלב תמיד פתוח. לכולם.

סבא שלי היה עמוד תווך בחיי. נוכחות קבועה ובטוחה. נהג קבוע, מביא ומחזיר, מקשיב לכל הסיפורים שלי.

פה ושם זורק איזו מילה בול במקום. לא דברן גדול אבל מדויק. שואל בקצרה, מתעניין, איך בבי"ס, עם החברות, איך בצופים, בצבא, בלימודים, בעבודה, בחורים. "יש לך בחור?" כמה היה מבסוט על עומרי! מה עם הילדים? ואז הייתה נגמרת לו מכסת הדיבור והיה נותן לי "את ספטונייה בטלפון".

פנים אל פנים היה טקס קבוע - מה נשמע נחמודת? איך החיים? תראי לי אותך-אה, לא משהו וצוחק.

שעות, ימים, שבועות על גבי שבועות שביליתי אצלכם וספגתי אותו ואת סבתא. איזה עוגן הם היו בשבילי כשעזבנו את הקיבוץ ולאורך כל השנים.

בין הטקסים הקבועים היה נוהג לעבור לידי ועושה לי תנועות עם האצבעות או מדגדג, ככה סתם כדי

לעצבן. שעות שסירקנו לו את הבלורית והשפם...פעמים אינספור שטוליק התחפשה לסבא ואני לסבתא

וככה היינו מעבירות את הזמן. שנים של התכוננות ל"מבט ספורט" עם גופייה, מכנס ספורט כתום וכפכפים שהיום חזרו לאופנה ורק שאני לא אפריע לו, היה שולח אותי, כשגרו בקומותיים, לעשן פאסיבית עם סבתא ודינה גלוסקא.

כשהיו שואלים בהזדמנויות שונות למי אני דומה, הייתי עונה בגאווה שבין היתר לסבא שלי.

מקלחות אין קץ ארוכות, חדשות בקולי קולות, ספורט, מוסיקה יוונית, מוסיקה קלאסית, מוסיקה ישראלית,

יכולת כתיבה והתנסחות פנומנלית. היה נושא ברכות קבוע בכל אירוע. כתב ומוחק ושוב כתב... 7000

סנדביצים- רק שלא יחסר והעיקר שכולם בסדר ויהיו בסדר. פק"ל כיס קבוע הכולל עט ומסרק ועוד כל

מיני...כל מיני רוטינות קבועות. העיקר שהכל יהיה מסודר. לסדר מדיח? למדתי מסבא!

פתקים קטנים על השולחן ל- ש מ- נ. לגלות אותם כל פעם היה מסב לי אושר עצום.
שריקות ונשימות ושריקות במקביל תוך כדי בנייה/תיקון של משהו. קצת חמום מוח אז מידי פעם
משתחררת איזו קללה. אני מודה שלקלל למדתי מסבא.
כשנתקע לו איזה שיר בראש... כל היום מזמם את אותו המשפט: "...ממזרות עשן עולה וצליל תופים נדם
נדם..."

וכמובן כשאני שומעת את "מי הוא המיילל ברוח" "לילה לילה הרוח עוברת", "שיר, שיר עלה נא" אז מיד
אני מרגישה את סבא בתוכי. הקול, הידיים, המגע. זכיתי.
כשגבע נולד- נין ראשון, לפני 8.5 שנים, סבא כתב לי מכתב לחדר הלידה ואמר שהוא לא מאמין שרק
אתמול הייתי הקטנה שלו והוא היה מעצבן אותי עם האצבעות והנה עכשיו יש לי קטן משלי שאוכל לעצבן.
חלפו בדיוק שנתיים מאז שסבא נכנס לחמדת אבות. לא היה קל. בן אדם שכל כך מחובר לבית שלו. היו
רגעים קשים... המון ביקורים עם ובלי הילדים.. תמיד הרגשתי שזה לא מספיק לי.
לפני שלושה שבועות באתי לבד לבקר את סבא. קשה להסביר אבל ידעתי שזה המפגש האחרון. היה לנו
מפגש מדהים. שרנו יחד עם אריק איינשטיין את "לילה לילה הרוח עוברת". שרת איתי את כל המילים.
אמרת לי "מה נשמע יערוליק?" ובסוף חזרת אחרי ואמרת לי שאתה אוהב אותי.
ביום ראשון האחרון נתתי לך נשיקה, לחשתי לך באוזן שאנחנו תמיד איתך ואנחנו ממש בסדר. ושאתה יכול
לנוח עכשיו.

זכיתי בנתינה של שנים בחומר וברוח. קבלה ללא תנאים ואהבה אינסופית.
אב הסדר שלי!

יערול

נחמן

לפתע האין
זועק בדממה,
הריק ממלא את הלב.
וחוזר ההד מקירות הבית.

מחפש כתר למשען
פורט על מיתרי
זיכרונותיו לכל איש.

איש ארבעה דורות
שלובים במסכת חייו
בחקרנו, באשר תביט
טבועים עקבותיו.
לאורכן דרכנו נפרשת

ראובן עזריאלי

תודה לך נחמן היקר – עירית ברבר

"בן אדם, עלה למעלה עלה.
כי כח עז לך יש לך כנפי רוח, כנפי נשרים אבירים.
אל תכחש בם פן יכחשו לך.
דרוש אותם – וימצאו לך מיד". (הרב קוק)

תודה לך נחמן היקר,

ליווית את חיי – יחד עם שושקה אהבתך כ 47 שנים... מופת לזוגיות ולמשפחתיות.
תודה על התמיכה, אהבה וקבלה לאורך כל הדרך - בטוב, ובפחות טוב של החיים,
תודה על קבלתי למשפחת/שבט ברבר והכנסתי בנבכי השושלת.

תודה על נתינה ללא תנאי וללא גבולות...

תודה על החכמה ועל הנדיבות,

תודה על מאור הפנים והלב הפתוח,

תודה על ההקשבה וההכלה, על חוש ההומור והקונדסות,

תודה על ערכים פלמ"חניקיים שחילחלו והופנמו ללא הטפת מוסר.

שמחה שהייתי עדה לגילויי הרוך, האהבה, הצחוק, האור והנחת במחיצת נכדיך, נכדותיך וניניך כל השנים
ובמיוחד בזמן האחרון שרק הם "גלגלו אותך מצחוק".

הדרך יפה עד מאד – אמר הנער.

הדרך קשה עד מאד – אמר העלם.

הדרך ארכה עד מאד – אמר הנגר.

ישב הזקן לנוח בצד הדרך.

צובעה השקיעה שיבתו בפז ואדם,

הדשא מבהיק לרגליו בטל-הערב,

צפור אחרונה של יום מעליו מזמרת:

– התזכר מה יפתה, מה קשתה, מה ארכה הדרך? (לאה גולדברג)

אוהבת אותך, נוח בשלום.

עירית

תודות

בראש ובראשונה לשרה'יה סאלווה שלוותה אותנו לכל אורך התקופה, לצוות המדהים של בית סיעוד שבעצם, גן עדן מתחיל כבר שם. לזהראן ועדנה וכל המטפלות והמטפלים המסורים והמקצוענים. אין עליכם! אתם פשוט נהדרים. תודה רבה מכל משפחת ברבר

אלתרמן אמר: "כי חי האיש חיים קצרים כה ומת לזמן כל כך ארוך..", מה שאומר שיהיו מספיק שנים להזכיר ולספר.

אבא, אתה שוכב כאן בלי תנועה בדרכך האחרונה, אז אני אשבור שגרה ובניגוד לתקנון הקיבוצי על הנפטר רוצה לדבר אל החיים והמחר.

אני רוצה דווקא לדבר אל אמא - סבתא שושקה: שתמשיכי בהרגלייך ובדרכך השמחה, לעוף בבוקר מהמיטה, ישר לחד"א, לארוחה, ומשם בדהרה על הקלנועית, למועדון דורות - לפגוש את החברות, ושוב ארוחה ומנוחת צהריים בשביל שאח"כ יהיה לך כל הזמן - לכל מה שתכננת מזמן. להסתער על הנכדים ועל כל המשפחה, להרביץ סגריה טובה עם רדת החשיכה.

וכשנחזור במרץ לשגרה החדשה... נמצא לנו את הזמן להזכיר את נחמן ולהתבדח על חשבוננו, איך בישל, תכנן, תיקן, בנה, וכל הזמן ניקה ניקה וניקה.

ואתה אבא שמע לי!
קח לך שנתיים מנוחה...
אחר כך קפוץ לגן עדן, תפגוש שם את שמוליק בולדזור.
רק תשמור שלא יהרוג אותך בויכוח: מי השחיל את הרימון לצריח.

והעיקר שתהיה, אבא מנוחתך שלווה ונעימה.

איל ברבר 10.6.2020

נחמן איש יקר

מאתמול עם קבלת הידיעה בס.מ.ס הקיבוצי קיבלתי בוקס בבטן... ועצב גדול הציף אותי...
והזכרונות הטובים שיש לי ממך התחילו לרוץ כמו סרט נע ודמותך נגלתה מול עיניי.
השיער הלבן, הפנים הטובות המחייכות והשלוות ללא שום קמט של רוע ...
רק טוב. רק מאור פנים. חיוך. רוגע, שלוה ונועם.

מה רוצה הבן אדם יותר ???
רבים וודאי ישאלו ויתהו לעצמם מה לי ולך
אז אני מהיותי נערה / צעירה בת 30 שנה (++++) זכיתי לעבוד לצידך בתורנויות שבת בחדר האוכל.
זו הייתה חוויה שלא עוזבת אותי.
דמותך מלווה אותי בזכרונות נפלאים ורק טובים.
היה כייף להגיע לתורנות בידיעה שאתה שם... התורנות עברה בטוב ובכייף.
תמיד להיתקל בחיוך ובסבר פנים נעימות ואדיבות.
לא היה מובן מאליו מבחינתי.
זה מלווה וילווה אותי תמיד.
בשנים האחרונות לא יצא לי לראותך כמעט ולא לפגוש אותך על המדרכות.
את שושקה כשפגשתי הייתי מתעניינת בשלומך ומוסרת ד"ש חמה.

הייתם תמיד זוג זוגי ותמיד ביחד שגם זה חימם את הלב לראות ופתאום החצי השני של שושקה לא איתה
וזה צובט בלב וכואב ...

תנחומי הכנים למשפחה.
חסרת בנוף בשנים האחרונות ... הביחד עם שושקה.
לי באופן אישי תהיה זכור רק לטוב תמיד !!!

שרית יצחק

צילמה: זוהר מור

ברכות ואיחולים

בסיומה של תקופה

לאחר 30 וכמה שנים בהן סידרתי תורני תרבות לאירועים שונים, ועקב מצבי הפיזי, נאלצתי להפסיק פעילות התנדבותית זו. ברצוני בהזדמנות זו להודות על שיתוף הפעולה לכל מרכזי התרבות איתם עבדתי לאורך השנים, להודות לכל החברים שמילאו את חובתם ולא להשלים שנחלצו לעזרה כשנזקקתי. אני מאחלת הצלחה לאסתי פוקסמן שקיבלה על עצמה מטלה זו.

חרמונה רותם.

לחרמונה -

תודה לך על כמה עשורים בהם סידרת תורנויות בהתנדבות! תודה על המסירות, ההתמדה והאכפתיות. מי ייתן וירבו מתנדבים כמוך. ברכות מכולנו להרבה בריאות טובה!

חברי רמת יוחנן.

מזל טוב!

ליערה ויובל עצמי
להולדת הבת, אחות לעומר,
נכדה לחנה ובני צולמן.
ברכות לכל המשפחה,
הרבה בריאות, נחת ואושר.

מזל טוב!

לשלומית ועומרי קוטלר
להולדת הבן הבכור,
נכד ללאה ונני קוטלר,
נין לטלילה קוטלר.
ברכות לכל המשפחה,
הרבה בריאות, נחת ואושר.

קבלת-שבת ראשונה בימי קורונה / רותה היוז

בצהרי יום חמישי, ראיתי את מודעת הפרסום של ילנה לגבי פתיחת חדר אוכל וקיומה של ארוחת שישי, לאחר תקופה ארוכה בה היה סגור, כצעד למניעת התפשטות הקורונה. הפרסום היה כאילו מימים ימימה, אך לקיומו של טקס קבלת שבת צריך להתארגן. העיתוי היה קצת קצר לציבור של כ-400 סועדים.

ילנה ציינה שכ-120 סועדים זהו ממוצע הסועדים שמגיעים לקבלות שבת. ולמרות ההודעה קצרת המועד, הגיעו 110 איש. לי נדמה שיותר מכך מגיעים והממוצע השנתי גדול יותר, אך ימים יגידו, ובינתיים נושא זה בבדיקה.

הייתה באווירת קבלת שבת מעט התרגשות, החל **מבגדי השבת** הנאים ו**קישוטי המסכות** (לשמירת הגיינה). זה שילוב אשר טרם נראה כאן בחלל חדר האוכל, ואכן מספר חברים נענו לבקשתי ושמחו להצטלם.

פרט לכך הצלחנו לקיים את מתכונת קבלת השבת כמימים ימימה ונקווה לראות ציבור רחב יותר מצטרף עם בגדי השבת והמסכות לצורך הרחבת התחושה של קהילה גדולה מקדשת שבת בדרכה שלה. ככל שרבים יותר משתתפים במפגש החגיגי, מתרחב הלב מההתכנסות שלא לצרכי שגרה סתמיים, או הכרחיים, אלא לצורך מעט תרבות ורוח המעשירים את ליבות המשתתפים. אני בטוחה שזה גם משפיע על ציבור רחב יותר שלא תמיד יכול להשתתף.
בואו ותראו ונשמח להגדיל את מעגל המשתתפים.

צילמה: טליה גלוסקא

